

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ערכין-אין מקדישין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורבי שמעון נמי גילף ממקדיש בית												כ.
דנין דבר שמתנה לכהנים מדבר שמתנה לכהנים, ואין דנין דבר שמתנה לכהנים מדבר שאינו מתנה לכהנים.												כ.
לא נכנסין ולא נותנין וכו'	רבי אלעזר:											כ.
מ"ט דר"א? אמר קרא: (ויקרא כ"ז) ואם לא יגאל את השדה לא יגאל עוד, ואם מכר את השדה והיה השדה בצאתו ביוכל.	רבה:											כ.
סכינא חריפא מפסקא קרא?	אביי:											כ.
טעמא דרבי אלעזר כדתיבא:	אלא אמר אביי:											כ.
לא יגאל - יכול לא תהא נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה? ת"ל: עוד, לכמות שהיתה אינה נגאלת, אבל נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה	[דתניא]											כ.
אימת?												כ.
אילימא ביוכל ראשון												כ.
אמאי אינה נגאלת? שדה אחוזה נמי הויא												כ.
אלא פשיטא ביוכל שני												כ.
ולמאן?												כ.
אילימא לרבי יהודה ור"ש												כ.
לכהנים נפקא												כ.
אלא לאו ר' אלעזר, ושמע מינה טעמא דר' אלעזר מהכא.												כ.
ותסברא? רבי יהודה ור"ש האי עוד מאי דרשי ביה?												כ.
אלא הכא במאי עסקינן - בשדה שיצאה לכהנים והקדישה כהן ואתו בעלים למיפרקה, ס"ד אמיא: לא תיפרוק שתהא לפניו כשדה מקנה, ת"ל: עוד, לכמות שהיתה אינה נגאלת, אבל נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה												כ.
(ויקרא כ"ז) בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו - יכול יחזור לגובר שלקחו ממנו? תלמוד לומר: (ויקרא כ"ז) לאשר לו אחוזת הארץ יאמר לאשר לו אחוזת הארץ, מה תלמוד לומר לאשר קנהו מאתו? שדה שיצאת לכהנים ומכרה כהן, והקדישה לוקח וגאלה אחר, יכול תחזור לבעלים הראשונים? ת"ל: לאשר קנהו.	והתניא:											כ.
ואיצטריך לא יגאל ואיצטריכא למיכתב לאשר קנהו, דאי כתב רחמנא לא יגאל, דלא קא הדרה כלל, אבל הכא דקא הדרה תיהדר למרה קמא, כתב רחמנא לאשר קנהו ואי כתב רחמנא לאשר קנהו, דלא קא יחבי בעלים דמי, אבל הכא דקא יחבי דמי תיקום בידיהו, כתב רחמנא לא יגאל												כ.
ואי כתב רחמנא לא יגאל ולא כתב עוד, הוה אמיא לא תיפרוק כלל, כתב רחמנא עוד, לכמות שהיתה אינה נגאלת, אבל נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה.												כ.
מאי הוי עלה?												כ.
אמר קרא: והיה השדה בצאתו ביוכל, בצאתו מיד אחר.	רבה:											כ.
בעלים ביוכל שני כאחר דמו או לא?	איבעיא להו:											כ.
(ויקרא כ"ז) לא יגאל - יכול לא תהא נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה? ת"ל: עוד, לכמות שהיתה אינה נגאלת, אבל נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה.	תא שמע:											כ.
אימת?												כ.
אילימא ביוכל ראשון												כ.
אמאי אינה נגאלת? אחוזה נמי הויא												כ.
אלא פשיטא ביוכל שני												כ.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ערכין-אין מקדישין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולמאן?												כז:
אי לרבי יהודה ורבי שמעון												כז:
לכהנים נפקא												כז:
אלא לאו לרבי אליעזר, ושמע מינה: בעלים ביובל שני כאחר דמו.												כז:
ותסברא? רבי יהודה ורבי שמעון האי עוד מאי דרשי ביה?												כז:
אלא הכא במאי עסקינן - בשדה שיצאה לכהנים והקדישה כהן ואתו בעלים למיפרקה, ס"ד אמיא: לא תיפרוק שתהא כשדה מקנה, ת"ל: עוד, לכמות שהיתה אינה נגאלת, אבל נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה (ויקרא כ"ז) ישוב השדה לאשר קנהו מאתו - יכול יחזור לגובר שלקחה הימנו? ת"ל: (ויקרא כ"ז) לאשר לו אחות הארץ, מה תלמוד לומר לאשר קנהו? שדה שיצאה לכהנים ומכרה כהן, והקדישה לוקח וגאלה אחר, יכול תחזור לבעלים הראשונים? ת"ל: לאשר קנהו.	והתניא:											כז:
ואיצטריך למיכתב לא יגאל ואיצטריך למיכתב לאשר קנהו, דאי כתב רחמנא לא יגאל, דלא קא הדרא כלל, כתב רחמנא לאשר קנהו ואי כתב רחמנא לאשר קנהו, דלא קיהבי בעלים דמי, אבל הכא דיהבי בעלים דמי דתיקום בידיהו, כתב רחמנא לא יגאל												כז:
ואי כתב רחמנא לא יגאל ולא כתב עוד, הוה אמיא לא תיפרוק כלל, כתב רחמנא עוד, לכמות שהיתה אינה נגאלת, אבל נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה.												כז:
מאי הוי עלה?												כז:
גאלה בעלים ביובל שני, יוצאה לכהנים ביובל.	ת"ש, ר' אליעזר:											כז:
לעולם אין הכהנים נכנסין לתוכה עד שיגאלנה אחר	רבינא לרב אשי:האנן לא תנן הכי, רבי אלעזר:											כז:
בעלים ביובל שני כאחר דמו.	אמר ליה:רב אשין]											כז:
גאלה ביובל שני, אינה יוצאה לכהנים ביובל.	איכא דאמרי, ר' אליעזר:											כז:
אין הכהנים נכנסין לתוכה עד שיגאלנה אחר	רבינא לרב אשי:אף אנן נמי תנינא, ר' אלעזר:											כז:
אי ממתני, ה"א: בעלים ביובל שני כאחר דמו, קמ"ל.	אמר ליה:רב אשין]											כז:
הלוקח שדה מאביו ומת אביו ואח"כ הקדישה - הרי היא כשדה אחוזה. הקדישה ואח"כ מת אביו - הרי היא כשדה מקנה, דברי ר"מ	[רבי מאיר]											כז:
הרי היא כשדה אחוזה, שנאמר: (ויקרא כ"ז) ואם משדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שריאה ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שהיא ראויה להיות שדה אחוזה.	רבי יהודה ור"ש:											כז:
שדה מקנה אינה יוצאה לכהנים ביובל, שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו.												כז:
הכהנים והלויים מקדישין לעולם וגואלין לעולם, בין לפני היובל בין לאחר היובל.												כז:
מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואחר כך מת אביו, מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה? ת"ל: (ויקרא כ"ז) ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שריאה להיות שדה אחוזה, דברי רבי יהודה ורבי שמעון	תנו רבנן:רבני יהודה ורבי שמעון]											כז:
מנין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואחר כך הקדישה, מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה? ת"ל: ואם משדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו, שדה שאינה שדה אחוזה, יצתה זו שהיא שדה אחוזה.	רבי מאיר:											כז:
לימא בהא קא מיפלגי, דר"מ סבר: קנין פירות כקנין הגוף דמי, ר' יהודה ור"ש סברי: קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי												כז:
בעלמא לר"ש ור"י קנין פירות כקנין הגוף דמי, והכא קרא אשכח ודרוש: לכתוב רחמנא אם משדה מקנתו אשר לא אחוזתו, אי נמי אשר לא שדה אחוזה, מאי משדה? שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה, יצתה זו שריאה להיות שדה אחוזה.	רב נחמן בר יצחק:											כז: